

Je krijgt van God
zoveel als je nodig hebt

Noorderlicht
ROTTERDAM
dienst

Preek zondag 11 oktober 2020
Voorganger: ds. Niels de Jong

Preek

dienst 11 oktober 2020, voorganger: ds. Niels de Jong

Deze dienst is tevens een doopdienst, en hier wordt naar verwezen in de preek.

Je krijgt van God zoveel als je nodig hebt

Handelingen 18: 1 – 11

Soms is het makkelijker om te zeggen hoe God niet werkt, dan hoe hij wel werkt. Hij werkt in ieder geval niet als een automaat. Verre van dat. In een automaat gooi je iets en dan krijg je eruit wat je had besteld. Er zijn genoeg christenen die God zo ook benaderen – al is dat een principe van dat uit de Romeinse godsdienst stamt. Daar noemde ze dat: 'do ut des', oftewel: 'ik geef God iets met de bedoeling dat hij mij iets geeft'. Maar zo gaat het niet bij de God van de bijbel. Extra veel in de automaat stoppen, oftewel extra veel bidden, roepen, bijbellezen, kerkdiensten bezoeken, geld weggeven aan goede doelen of goede daden doen – dat wil niet zeggen dat je probleem snel oplost, of dat je dan opeens wel de partner krijgt die je zoekt, de zorgen over je kind verdwijnen of dat je opleiding opeens wel lukt. Nee, God is geen automaat, die je geeft wat je bestelt.

Het tegenovergestelde van God als automaat, is God als loterij-instantie. Ook dat lijken sommige christenen te suggeren dat God zo werkt – volstrekt willekeurig dus. Los van wat je doet, zegt, bidt, handelt, kun je 'out of the blue' iets ontvangen. Dan heb je geluk, maar aan de meeste mensen gaat God voorbij. Maar de God van de bijbel is geen God van de willekeur, zoveel wordt wel duidelijk.

Maar goed – als God niet als een loterij werkt en niet als een automaat – hoe werkt hij dan wel? Waar kun je dan op rekenen? Kun je ergens op rekenen? Daar zou heel veel over te zeggen zijn, maar vandaag is de stelling 'God geeft je zoveel als je nodig hebt. En op het moment dat je dat nodig hebt.' Dit principe kun je in heel veel bijbelverhalen terugvinden en ook zeker in de verhalen van Handelingen. En dus ook in het hoofdstuk van vandaag, Handelingen 18, zit die boodschap. Er zitten ook andere boodschappen in dit verhaal, maar vandaag kijken we naar deze: 'God geeft je zoveel als je nodig hebt en wanneer je het nodig hebt.' Laten we eerst kijken hoe dat in Handelingen 18 gaat en via dat verhaal kijken we dan hoe dat bij ons vandaag de dag werkt.

Handelingen 18 – Paulus is nog steeds in Europa en hij was in Athene, maar hij komt hier terecht in Korinthe. Je zou kunnen zeggen, van de hoofdstad naar de havenstad. Van Athene naar Korinthe, je kunt ook zeggen: hij gaat van de stad waar gepraat wordt, naar de stad waar gewerkt wordt; van de stad met de naam, naar de stad die het maakt, oftewel van het Amsterdam van die dagen naar het Rotterdam van die dagen...

Schriftlezing: Handelingen 18: 1 - 11

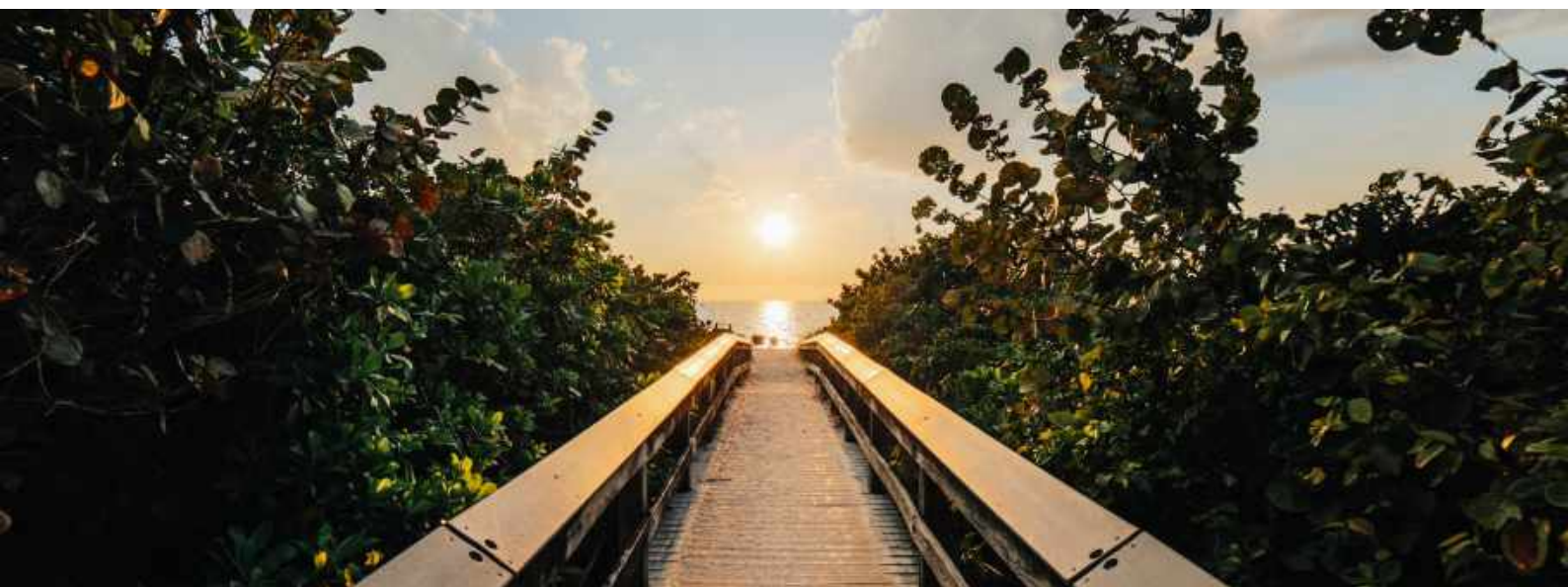
We komen hier in Handelingen 18 Paulus tegen en ik weet niet welk beeld jij van Paulus hebt, maar ik vermoed dat als je vaker verhalen over Paulus gehoord hebt of gelezen hebt, je het beeld hebt gekregen van een onvermoeibare kerel, een soort supergelovige, altijd bezig om anderen te bereiken met het goede nieuws, enorm gedreven, op het al te fanatieke af, iemand die niet stuk te krijgen is. Hoe veel tegenslag en tegenwerking die ook krijgt – Paulus gaat door met zijn missie. Zo'n Netflix-held die elke aflevering weer van alles doorstaat, maar toch altijd doorgaat. En hier in Korinthe lijkt dat beeld bevestigd te worden. Als hij in Korinthe komt, begint hij het goede nieuws van Jezus te delen met zijn volksgenoten, de Joden, maar dat loopt uit op een hevige *clash*. Maar Paulus begint gewoon even verderop en richt hij zich op een nieuwe doelgroep en daar heeft hij meer succes. En je kunt denken: 'Zie je wel, niet stuk te krijgen die Paulus'. Toch ligt het hier anders. Geleerden denken namelijk wel – op basis van de brieven die we van hem hebben – dat Paulus als hij wat ouder is geworden, het soms lastiger lijkt te hebben, dat het hem geregeld toch wel erg zwaar begon te vallen allemaal. Alle zorgen over al die groepjes christenen die hij had achtergelaten. Alle tegenstand – ook uit eigen kring. En ook alle laster, alle issues, alle fysieke dreigingen, het regelmatig moeten vluchten, gevangenisstraf, alle moeilijkheden die hij voortdurend op zijn bord krijgt. Het begint hem op een gegeven moment zwaar te vallen.

Als het klopt dat Paulus in Handelingen 18, daar in Korinthe, dat het hem allemaal zwaar valt – als dat klopt, dan snappen we ook beter waarom juist Paulus hier en op dit moment een onverwachte bemoediging van Boven krijgt. Een visioen van de Heer waarin hem gezegd wordt: 'Wees niet bang, maar blijf spreken en zwijg niet! Ik sta je bij en niemand zal een vinger naar je uitsteken om je kwaad te doen, want veel mensen in deze stad behoren mij toe'. Paulus zal het nodig gehad hebben. Je zegt niet 'wees niet bang' tegen iemand die helemaal niet bang is. De Heer wist dat Paulus geruststelling nodig had. En er volgt nog achteraan: 'niemand zal een vinger naar je uitsteken om je kwaad te doen'.

Nu is Korinthe niet de allermoeilijkste fase in zijn leven, maar blijkbaar had hij dit nu nodig. Nee, niet het allermoeilijkst in Korinthe. Ook niet het allermakkelijkst - zijn volksgenoten, zijn eigen mensen, verzetten zich scherp en maken hem zwart. Maar gebeuren ook mooie dingen. De leider van de synagoge, Crispus, komt tot geloof. Net als veel Korinthiërs. En ze laten zich allemaal dopen.

We maken even een zijspoor naar aanleiding van Crispus...een zijspoor richting de ouders die vandaag hun kind opdragen of laten dopen. Twee dingen. Allereerst, die Crispus neemt zijn huisgenoten mee in dat geloof in Jezus. Dat waren waarschijnlijk zijn vrouw en kinderen, en ook nog wat knechten. En daar is men het dan niet helemaal over eens of die kinderen ook werden gedoopt. Maar wat in ieder geval duidelijk is dat hij zijn huis meeneemt in het geloof. Hij neemt zijn verantwoordelijkheid voor de mensen waar hij verantwoordelijk voor is. En dat is een bijbelse lijn om als ouder ook je verantwoordelijkheid te nemen voor de mensen die je in je huis hebt.

Die Crispus nam al die mensen mee in zijn geloof in de Here Jezus. Dat geldt voor iedere ouder, ook voor jullie als je een kind in je huis hebt, dat is een geschenk, niet iedereen ontvangt zo'n groot geschenk. Maar het is niet alleen een gave, maar ook een opgave. Om je kind mee te nemen in het geloof in Jezus. Die Crispus neemt die verantwoordelijkheid. En dan het tweede zijspoor naar aanleiding van wat Crispus doet, is dat hij door zich te laten dopen, hij daarmee een statement maakt, een publiek teken dat hij een ander spoor was ingeslagen.

En dat zal hem niet in dank afgenomen zijn door zijn mede-Joden, dat hij de boodschap aanneemt van de Paulus waarvan zij op een vrij grove manier afstand van hebben gedaan. Waarschijnlijk was Crispus ook gelijk zijn positie kwijt, zijn aanzien, zijn status. Maar zijn eerste loyaliteit lag niet meer bij de groep waar hij bij hoorde, ook niet aan zijn positie, ook niet aan zijn verleden. Zijn eerste loyaliteit lag bij de Heer Jezus Christus. En als teken liet hij zich dopen. Dat zegt dat als je voor Jezus Christus kiest, dat dat kan betekenen dat je een bepaalde positie of een bepaald aanzien kunt vergeten. Dat is denk ik ook goed om je kinderen mee te geven. Bij Jezus horen, kan ook betekenen dat het je dingen gaat kosten, dat je je los moet maken van bepaalde mensen misschien wel, of bepaalde groepen. Je aan Jezus verbinden kost je ook dingen. Je krijgt er verbondenheid met de Heer voor terug – en dat weegt zwaarder. Maar het kost ook dingen.

Nou ja, even weer terug naar onze hoofdlijn van vandaag. Je krijgt van God wat je nodig hebt.

Paulus krijgt op dit moment, in deze fase, de bemoediging van Boven. En niet alleen bemoediging, maar ook nieuwe instructies van zijn baas in de hemel, nieuwe richting van zijn Heer Jezus. 'Zwijg niet en blijf spreken, want ik heb veel mensen in deze stad die je toebehoren'. Paulus was bijna altijd van de korte stops en dan weer verder. Maar dat was nu een keer niet de bedoeling – hij moest hier in Korinthe langer blijven. En vooral ook niet stoppen met spreken. Gewoon doorgaan vanuit dat huis van Titius Justus. Niet zwijgen. Niemand zou hem kwaad doen. Integendeel – veel mensen zo zou blijken, veel mensen in deze stad zouden God toebehoren. Paulus moest langer blijven op deze cruciale plek, deze havenstad, deze doorreisplaats – die was blijkbaar uitermate geschikt dat Paulus daar langer zou blijven. En vooral blijven spreken van zijn Heer.

Waarom was dit het moment voor zo'n bemoediging, zo'n visie van boven? Dat is natuurlijk gissen. Misschien omdat hij het eerder niet nodig had. Misschien omdat hij toch wel op het goede pad zat. Misschien omdat op eerdere momenten de tegenslagen hem nog sterker maakten. Misschien omdat hij hier in Korinthe dreigde een verkeerde keus te maken door misschien te snel weer verder te trekken, omdat het in zijn aard lag om altijd maar weer snel verder te gaan. Misschien omdat hij tegen zichzelf was aangelopen, misschien omdat het hem te veel was geworden. We weten het niet, maar hij krijgt op dit moment deze bemoediging en richting. Blijkbaar vond de Heer dat hij dit nu nodig had, dat het nu de tijd was.

Dit is een belangrijk punt voor ons. Als je in je leven in het spoor gaat van Jezus Christus. Oftewel, als je je hebt laten aansteken door Jezus Christus, dat je mee bent gaan doen in zijn missie, dat je net als hem in woorden en daden liefde wilt verspreiden. Als je probeert het goede te doen in zijn naam. Als je wilt volhouden integer, eerlijk en oprecht te zijn om je Heer op een goede manier te vertegenwoordigen. Dan gaan niet alle moeilijkheden aan je voorbij. Integendeel. En dan kun je vermoeid raken, gestrest, bang, onzeker. En misschien wel geneigd om een stuk minder energie te stoppen om in het spoor van Jezus te gaan. Maar God geeft je dan zoveel bemoediging als je nodig hebt. En ook zoveel leiding als je nodig hebt. Als het gaat om keuzes maken, bepalen waar je heen moet in het leven, of je moet blijven waar je bent of dat je juist verder moet gaan. Of je hetzelfde moet doen of juist veranderingen doorvoeren. God geeft je zoveel als je nodig hebt.

Dit principe – God geeft je wat je nodig hebt aan bemoediging en richting en wanneer je dat nodig hebt – dat geldt ook als je vandaag je kind laat opdragen of dopen. Het ouderschap is zoals gezegd een geschenk, maar ook een verantwoordelijkheid. En zoals een van de ouders van de dopelingen van vandaag in het voorgesprek zei: ik moet er niet aan denken om zonder God mijn kind op te voeden. En mocht je vroeger of later ooit een moment krijgen dat het je te veel lijkt worden. Of dat je niet weet wat je moet doen, welke richting je het moet zoeken voor je kind. Weet dan dit: God weet wat je nodig hebt en wanneer je het nodig hebt.

Ik kan me voorstellen dat dit principe vragen oproept. Dat God geeft aan leiding, bemoediging, zoveel je nodig hebt en wanneer je dat nodig hebt... Ik vermoed dat we daar allemaal wel eens van mening over verschillen met God over wat wij dan nodig hebben. Soms vinden we – op het wanhopige af - dat we iets van God moeten horen, terwijl we niets horen. Soms weten we het volstrekt niet waar we het zoeken moeten, maar blijft het stil van Boven. Soms bidden we wat we kunnen, maar krijgen we geen antwoord. Soms blijven we voor ons gevoel maar wachten en krijgen we maar geen duidelijkheid. God geeft leiding, bemoediging, wanneer je het nodig hebt... Vermoedelijk hebben wij geregeld andere ideeën dan God over wat het goede moment is. In de psalmen hadden ze er ook al moeite mee. Die psalmen staan er vol mee, met mensen die moeite hebben met Gods timing of Gods planning.

Als je deze vragen herkent, zou ik je twee dingen willen zeggen: Verwacht niet te veel en vertrouw niet te weinig. Verwacht niet te veel. God zie je niet als een klein kind die hij in alles moet bijsturen. Hij wijst je niet voortdurend bij elke stap een weg. Geregeld acht hij ons waarschijnlijk meer dan voldoende in staat om zelf keuzes te maken, of plannen uit te voeren. Geregeld zien we Paulus ook eigen keuzes maken, een eigen ingeving volgen of hij wordt door de omstandigheden gedrongen om een bepaalde kant op te gaan. Soms moet hij juist ergens vertrekken, terwijl hij hier juist te horen krijgt dat hij moet blijven. Op het juiste moment stuurt God bij. En als de Heer bijstuurt in Handelingen 18 dan valt op dat Paulus wel de nodige bemoediging ontvangt, de nodige leiding, een bepaalde richting. Maar dat ook veel open blijft. Hij moet blijven – maar er staat niet hoe lang. Hij moet spreken – maar tegen wie dan? Veel volk behoort God toe – maar waar moet hij dan beginnen? Niemand zal hem kwaad doen – maar hoe weet hij dat dan? Welke garanties heeft hij dan? De Heer zal hem bijstaan – maar hoe dan?

Verwacht niet te veel - God legt niet alles uit en geeft ook geen routekaart. Maar vertrouw ook niet te weinig. Want ook dit verhaal laat zien dat Paulus blijkbaar gekregen heeft wat hij nodig heeft. Want hij blijft nog anderhalf jaar in Korinthe en er is inderdaad niemand die hem kwaad doet. Dit gedeelte vraagt je daarom, net als al die hele bijbel, God te vertrouwen. De Heer weet wat hij doet. Hij overziet het hele plaatje – wij maar een heel beperkt deel daarvan. Hij vraagt ons hem te vertrouwen, te vertrouwen dat hij beter weet dan wij wat nodig is. Er zijn voorbeelden te over in de bijbel op dit punt. Bijvoorbeeld bij Abram. Hij kreeg ook te horen dat hij niet bang hoefde te zijn, toen hij nieuw land betrad. Of Jakob, die ook richting kreeg toen hij net gevlucht was, op een dieptepunt in zijn leven. Of bijvoorbeeld Elia. Hij kreeg op een dieptepunt een signaal van Gods aanwezigheid, in de stilte bij hem. En misschien wel het meest bij Jezus. Hij hoorde op een moeilijk moment in zijn leven: 'jij bent mijn geliefde zoon in wie ik vreugde vind'. En bij hen allemaal zien we die bevestiging, die bemoediging, die aanwezigheid van God, die leiding van God. Die niet betekent dat het verder allemaal heel makkelijk gaat. Maar ze wisten wel waar ze het voor deden. Ze wisten wel dat ze ergens voor gingen. Ze wisten wel dat het zin had wat ze deden. En ze hielden vol. Want God gaf hen precies wat ze nodig hadden en wanneer ze het nodig hadden. Zo gaat God om met zijn mensen. En nu staat ons iets anders te doen dan Abram, Jakob, Elia, Jezus of Paulus of al die andere voorbeelden die uit de bijbel te halen zijn. En wat wij nodig hebben, is misschien hetzelfde, maar misschien ook weer heel anders. De God van Abram, Jakob, Elia, Paulus en al helemaal de God van Jezus, de God die niet verandert. Dat is de God die een weg met mensen gaat en hen precies dat geeft en op het moment geeft dat ze dat nodig hebben.

En als je je kind laat dopen, of je hebt kinderen, dan hoop ik dat het lukt om je kind met deze God op te laten groeien. Voorkom dat ze gaan denken dat God als een automaat werkt. Voorkom dat ze denken dat het een grote loterij is bij God. Voorkom dat ze een al te simpele God meenemen uit hun opvoeding. En vertel ze de verhalen van Abram, Jakob, Elia, Paulus en vooral Jezus.

Uit die verhalen kunnen ze ontdekken wie God is en hoe Hij God werkt. En Febe, Floran, Mas en Lena zullen hopelijk in het spoor van Abram, Jakob, Elia, Paulus en vooral Jezus gaan. En ontdekken dat dat God niet veranderd is. En hij nog steeds datgene geeft aan bemoediging, aan geruststelling, aan hoop, aan richting, aan antwoorden, wat je nodig hebt. Niet meer. Maar ook niet minder.

En wie je ook bent als je dit hoort. Waar je ook zit. Hoe het ook gaat of dat het helemaal niet zo gaat in deze tijd. God is niet veranderd en zijn manier van werken is bij iedereen anders, maar het principe is hetzelfde: De Heer geeft juist zoveel bemoediging en leiding als je nodig hebt. Niet meer en niet minder. Zodat je kunt doen wat je moet doen.

Ik ontmoette een tijdje geleden iemand die de laatste maanden heel veel voor haar kiezen had gekregen. En jong iemand nog, maar aan bed gekluisterd geraakt. Allemaal onverklaarbare uitvalsverschijnselen. De dokters wisten niet wat het was. En ze vertelde. 'Maar ik voel dat de Heer dichtbij is'. En ze was bang en hoopvol tegelijk. Ze zag tegen de toekomst op, maar had er ook veel vertrouwen in. Veel was onzeker, maar ze had ook een soort vreemde rust. Ze had nog steeds veel vragen, maar ze was ook dankbaar. Ik moest aan haar denken bij deze preek. Ze kreeg zoveel van God als ze nodig had. Want zo werkt God – ook bij jou en mij – Hij geeft zoveel je nodig hebt, en wanneer je dat nodig hebt.

Amen.

Vragen om over door te denken:

- Heb je zelf ervaren dat God je geeft wat je nodig hebt aan bemoediging en leiding?
- Vind je het lastig om Gods timing te vertrouwen?
- Is er een deel van de toezegging aan Paulus die je zelf ook goed kunt gebruiken? 1) 'Wees niet bang'; 2) 'blijf spreken'; 3) 'Ik sta je bij'; 4) 'er zijn in deze stad veel mensen die mij toebehoren'.

Bezoek ook de dienstpagina van vandaag, voor tienerwerk, kinderwerk, liederen, de collecte (deze maand is dit voor de algemene diaconie), en meer. [KLIK HIER](#) voor de dienstpagina.